Benedictionem dei recipiunt.

- Coniugiorum pfecti obſeruatores.
- Preceptorum ſubiecti executores.
- Flagellorum effecti ſupportatores.:
- Arduorum accepti operatores.
- Deuotorum electi hoſpitatores.

Benedicit deus exiſtentibꝰ in matrimonio ad filios ꝓ
creandū. ſic bn̄dixit ade ⁊ eue dicens Creſcite ⁊ multipli
camini Geñ. ix. ¶ Bn̄dixit deus obediētibꝰ precepto eius Ideo
dixit ad abraham Egredere de terra tua ⁊ de cognacōe tua ⁊ e
faciā te in gentē magnā ⁊ bn̄di. tibi Geñ. xij. Aſcenſurus in ce
lum ſaluator eduxit diſcipulos in bethaniā in montē oliueti q̄
bus obediētibus bn̄dixit Lu. xxiiij. ¶ Bn̄dicit deꝰ tribulatis
tribulaciones pacienter portantibꝰ. ſic benedicit abraham de
iſmahele eiecto ⁊ tribulato dicens. Ecce benedicam ei ⁊ augebo
⁊ multiplicabo eum Geñ. xvij. Iob bn̄dixit ⁊ reddidit ei dupli
cia. qꝛ paciens fuit Iob. xlij. ¶ Benedicit deꝰ iuſtis ⁊ bn̄ opā
tibus augēdo eis bona tpalia ⁊ ſpūalia. ſic bn̄dixit yſaac quā
do ire voluit ad regem paleſtinoꝝ Geñ. xxvi. Iacob luctās cū
angelo dixit. nō dimittā te niſi bn̄dixeris michi ⁊ bn̄dixit ei in
eodē loco Geñ. xxxij. Opibꝰ manuū iob bn̄dixit deꝰ ⁊ poſſeſſio
eius creuit in terra Iob. p̄. Deſiderāda eſt illa bn̄dictō quā da
turus eſt dn̄s iuſtis ⁊ bn̄ opantibꝰ in die iudicij dicēs. Veni
te bn̄dicti pr̄is mei pcipite regnum Math. xxv. ¶ Bn̄dicit do
minꝰ h̄ recipiētibꝰ hoſpicio ſcōs hoies vł ſcās religꝰas. ſic dixit
iacob ad laban Modicū habuiſti anq̄ꝫ venirē ad te ⁊ nunc di
ues fcūs es ⁊ bn̄dixit tibi deꝰ ad introitū meū Geñ. xxx. Propt
ioſeph bn̄dixit deꝰ domui egipti ⁊ multiplicauit in oibꝰ Geñ. x
xix. Vitauit archa dn̄i i domo obeth edom tribꝰ mēſibꝰ ⁊ bn̄
dixit dn̄s obeth edom ⁊ omēꝫ domū eius. ij. Re. vi.

¶ De benedictione hominis ad deū.

Benedicere debꝫ homo deo pro.

- Supacōe decertacōnum.
- Acquiſicione illuſtracōnū.:
- Adepcōe pfectōnum.
- Promocōe prelacōnū.
- Effuſione oracōnū.:
- Euaſione tribulacōnū.
- Cognicōe retribucōnum.:

Benedicere debet homo deo ꝓ obtentis victoriis corporali
um ⁊ ſpiritualiũ inimicorũ. Jdeo melchiſedech occurrēs
abrahe poſt victoriaꝫ quam habuerat de quatuor regibꝰ dñm
pro obtenta victoria benedixit. Geñ. xiiij. Obtēta victoria de ʒi
ʒara. delbora ⁊ baruch cōcinerunt dicētes. Qui ſpōte obtuliſtis
aīas veſtras de iſrł ad periculum. bñdicite deo. Judicū v. Poſt
victoriā quam habuit dd de golia. dicit̃ dauid feciſſe pſalmū
Bñdictus dñs deus meus qui docet manꝰ meas ad ꝑlium ⁊ di
gitos meos ad bellū. ꝑ Rꝫ. xvij. Pš. c xliij. Achior princeps
vidēs caput holofernis ⁊ iudith. bñdixit dñm. Judith. xiij. Ob
tēta victoria et edificato altari ſb iuda machabeo. bñdixit ꝑpłs
dñm. ꝑ Mach. iiij. Heliodoro volēti ſpoliare tēpluꝫ ſed tribili
ter flagellato. bñdixerūt oēs deuꝫ. ij. Mach. ij. ¶ Bñdicere de
bet hō deum pro acq̃ſita vł acquirēda ſapientia. Jdeo cū audiſ
ſet hirā verba ſalomonis ait. Bñdictꝰ deus qui dedit dd filiū
ſapientiſſimū. iij Rꝫ. v. Cū apperuiſſet librum eſdras vt inſtru
eret populū. bñdixerūt domino ipē ⁊ populus. ij Eſdre viij. Tho
bias inſtruēs filiū ſuū inter cetera dixit ei. Omni tp̄e bñdic dño
Thob. iiij. Daniel qui accepit ſapietiā ⁊ reuelationes a deo ait.
Bñdictus dominꝰ qui dat ſapiaꝫ. Dañ. ij. ¶ Bñdicere debet
hō ꝓ complementis et pfectōne cuiuſlibet operis boni. Sic ſa
lomō edificato tēplo bñdixit deo qui dedit graꝫ cōplēdi opꝰ
ſuū dicēs. Bñdictus dñs qui locutus eſt ad dd patrē meum ⁊
cōpleuit. iij Regū viij. Cōpleto muro irłm ſub eſdra et neemia
dixerūt. Venite ſurgite et bñdicite deuꝫ noſtrū ab eterno. Nee.
ix. Cōpleta ꝓmiſſione ſimeonis a ſpūſācto facta. accepit iheſuꝫ
in vlnas ſuas ⁊ bñdixit deum dicēs. Nunc dimittis ſuū tuum
dñe. ⁊c. Luce ij. ¶ Bñdicere debꝫ homo in electōne boni ꝓlati
Jdeo facto p̄ncipe azaph. ad ꝯfitēdū domino ſequit̃. benedictꝰ
dominꝰ. ꝑ palip. xvi. Vidēs eſdras animū artarxerſis regis eē
bonū dixit. bñdictus deus. iij Eſdre viij. ¶ Benedicere debꝫ hō
deo ⁊ maxime in ecc̄ia in orōne. Jdeo ſara filia raguelis orando
dixit. benedictū nomen tuū deus. qꝛ cū iratus fueris miſericordi
am facis. Thobie iij. Poſt aſcenſionem domini diſcipuli erant
in tēplo orantes ⁊ benedicētes domino. Luce xxiiij. ¶ Bñdicere
dēt homo deo in orōne ꝓ euaſiōe tribulacōnū. Jdeo raguel ⁊ vx
or eius videtes ꝙ demō thobiā nō necauerāt dixert. bñdicimꝰ te

domine de⁹ iſrl' q̄ non contigit nobis quẽadmodum putab a⁹
Thob. viij. Ananias ⁊ ſocij eius liberati a flāma fornacis bñ
dixerunt dño. ⁊ ſimiliter nabuchodonoſor deū ꝑ eoꝝ liberacōe
populū benedixit Dañ. iij. Petrus tribulacões paciēs dicebat
Bñdictus deus ⁊ pat̄ dñi mei ihū xp̄i pater miſericordiarū et
deus toti⁹ ꝯſolacōnis qui ꝯſolatur nos in oīm tribulacōne nrã
p̄. Pet. p̄. ¶ Benedicere deb3 homo deo ꝑ receptis beneficijs
grãs referendo. Jdo raguel ſolicite monuit thobiã ⁊ filiam. vt
ꝑ receptis bñficijs benediceret deum celi ⁊ oīa eius beneficia
enarraret dicens Fac eos dñe plenius benedicere te. Thob. xij.
Recupato viſu ⁊ auditis ſermonib⁹ raphael. thobias dñm be
nedixit Thob. xiij. Machabeus ⁊ q̄ cum erant audiētes auxili
um a dño ſibi miſſum bñdixerunt dominuz. ij. Mach. xij. Za
charias recepta ple ⁊ ſoluto vinculo lingue eius ꝓphetauit di
cens. Benedict⁹ dominus deus iſrl' Lu. p̄.

¶ De benedictõe hominis ad hominē.:

Bñdicere deb3 homo.
- Bellatoꝝ victoribus.
- Genitoꝝ ꝓpinquioribus.
- Hoſpicioꝝ cultoribus.
- Prelatoꝝ inferioribus.
- Egenoꝝ fautoribus.
- Bonorū actorib⁹.

BEnedicere deb3 homo ꝓbis hominib⁹ ⁊ ꝑ iuſticia pre
liantib⁹ ⁊ vincentib⁹ Jdo melchiſedech bñdixit abr̄
he reuerteti de victoria qui fuit ꝑ iuſticia preliat⁹ Geñ. xiiij In
cantico ꝑ victoria habita. ziʒara dicit̄ benedicta inter muliēs
iahel Judicū. v. Oſias princeps populi dixit ad iudith q̄ decapi
tauerat holofernez. Benedicta es tu filia a dño deo excelſo. Ju
dith. xiij. ¶ Bñdicere deb3 homo filijs ⁊ ꝓpinquis. ſic yſaac
benedixit iacob. Det tibi dñs de rore celi ⁊ pinguedine terre et
deſup erit tua benedictio Geñ. xxvij. Jacob benedixit filio ſuo
ioſeph ⁊ duob⁹ filijs eius dicens. Benedicat de⁹ pueris hijs.
⁊ poſt modicū benedixit omnib⁹ filijs ſuis Geñ. xlviij. ⁊. xlix.
Raguel bñdixit filiam tradens eā thobie dicēs. De⁹ abrahaʒ ⁊
deus yſaac ⁊ de⁹ iacob ſit vobiſcū ⁊ coniungat vos ⁊ impleat be
nedictõem ſuam in vobis Thob. vij. ¶ Benedicere ⁊ ſalutarē
debet homo hoſpites ſuos. ſic pharao poſtq̄ ioſeph introduxit